

Protokół

20. posiedzenia, 5. sesyi. VI. peryodu Sejmu galicyjskiego
z dnia 13 lutego 1893.

Początek posiedzenia o godzinie 11. minut
15 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy, J. O.
Eustachy książę Sanguszko.

Sekretarze: Dr. Paszkowski, X. Siczyński,
Jan Duklan Słonecki i Jan Trzeciecki.

Obecnych posłów: 113.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu,
Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość po-
słów i otwiera posiedzenie.

Marszałek podaje do wiadomości, że pro-
tokół 18 posiedzenia uznaje za przyjęty, gdyż nie
wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, tu-
dzież, że protokół 19 posiedzenia jest w biurze
sejmowem złożony do przejrzenia.

Marszałek podaje do wiadomości Izby, że
J. E. p. Biliński i p. August Gorayski wnieśli
prośbę o udzielenie im urlopów do końca bie-
żącej sesyi.

Izba udziela tych urlopów.

Członek Wydziału krajowego, p. Romano-
wicz odpowiada na interpelację p. Sękowskiego
i towarzyszy w sprawie utworzenia niższej szkoły
rolniczej w powiecie mieleckim.

Sekretarz, p. Paszkowski, czyta spis petycji
wniesionych po dzień 13. lutego 1894 r., które
przydzielono, jak następuje:

Komisji drogowej petycyę L. s.: 1497,
1498, 1503, 1518.

Komisji administracyjnej petycyę L. s.:
1501.

Komisji szkolnej petycyę L. s.: 1506,
1507.

Komisji gminnej petycyę L. s.: 1512, 1516,
1517.

Wydziałowi krajowemu petycyę L. s.: 1499,
1500, 1502, 1504, 1505, 1508, 1509, 1511, 1512,
1528.

Izba przystępuje do porządku dziennego,
którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału
krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie król.
stoł. miasta Lwowa na zaciągnięcie pożyczki
w kwocie 10,000.000 zł. w. a., na cele inwesty-
cyjne i na konwersję długów dotychczasowych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolnio-
ny od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie
tego przedmiotu komisji gminnej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy
wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o czynnościach krajowych nauczycieli wędrownych gospodarstwa wiejskiego tudzież instruktura mleczarstwa za rok 1893.

Sprawozdawca p. Romanowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu do komisji gospodarstwa krajowego.

Przemawia w sprawie formalnej J. E. p. Jan Tarnowski.

Przemawia w sprawie formalnej Marszałek.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Następuje :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie projektów kolei lokalnych, przedłożonych mu celem wyjednania poparcia w myśl ustawy krajowej z dnia 17-go lipca 1893 roku.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu gminom miast Brzeżany, Kołomyja, Przemyśl, Rzeszów, Stanisławów, Tarnopol i Żółkiew koncesyi na pobór myta kopytkowego.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem następującej ustawy :

U s t a w a

o udzieleniu gminom miast: Brzeżan, Kołomyi, Przemyśla, Rzeszowa, Stanisławowa, Tarnopola, i Żółkwi koncesyi na dalszy pobór myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje :

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich udziela

się pod warunkami poniżej określonymi prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata następującym gminom :

- a) gminie miasta Brzeżan,
- b) gminie miasta Kołomyi,
- c) gminie miasta Przemyśla,
- d) gminie miasta Rzeszowa,
- e) gminie miasta Stanisławowa,
- f) gminie miasta Tarnopola,
- g) gminie miasta Żółkwi.

Art. II.

a) Gmina miasta Brzeżan pobierać ma kopytkowe na sześciu rogatkach miejskich, a mianowicie :

- 1) na drodze ku Posuchowu za ostatnimi chałupami przedmieścia Adamówki ;
- 2) na rządowym gościńcu wiodącym z Adamówki do Potutor za mostem pod Lipą, pod folwarkiem zwanym Marcelówką ;
- 3) na gościńcu ku Rajowi obok bramy żelaznej za cmentarzem ;
- 4) na przedmieściu Miasteczku przy drodze do Leśnik za ostatnimi chałupami przedmieścia ;
- 5) na gościńcu rządowym wiodącym do Lwowa przy rogatce lwowskiej ;
- 6) na drodze krajowej ku Złoczowu i Tarnopolowi przy rogatce Złoczowsko-Tarnopolskiej.

Opłatę myta kopytkowego, należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru :

- 1) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2. (dwa) ct.
- 2) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cnt.

3) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) cnt.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego. zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnię do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

b) Gmina miasta Kołomyi pobierać ma myto kopytkowe przy dwunastu rogatkach ustawionych w miejscach, gdzie w obręb miasta wchodzi następujące drogi :

- 1) Wierbiąż — Kołomyja.
- 2) Okrzesińce — Kołomyja.
- 3) Korolówka — Kołomyja.
- 4) Cieniawa — Kołomyja w punkcie dotychczasowym.
- 5) Piadyki — Kołomyja.
- 6) Kamioneczki — Kołomyja.
- 7) Słobudka leśna — Kołomyja.
- 8) Rakowczyk — Kołomyja.
- 9) Szeparowce — Kołomyja.
- 10) Diatkowce — Kołomyja.
- 11) Sopów — Kołomyja.
- 12) Ispas — Kołomyja.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

- a) od konia, osła lub muła w zaprzęgu 2 (dwa) cnt.
- b) od sztuki bydłęcia rogatego w zaprzęgu 1 (jeden) cnt.
- c) od bydłat luzem idących, od konia, osła lub muła 1 (jeden) cnt.
- d) od sztuki owiec, kóz, nierogacizny, jagnięcia, kozłęcia, źrebięcia $\frac{1}{2}$ (pół) centa.

Bydłeta ssące wszelkiego rodzaju, które z matkami idą, tak samo cielęta owce, kozy, nierogacizna, jagnięta, kozłeta na wozach lub na plecach prowadzone, są wolne od opłaty kopytkowego.

c) Gmina miasta Przemyśla pobierać ma myto kopytkowe na ośmiu rogatkach miejskich przy wjazdach do miasta, a mianowicie:

- 1) przy rogatce lwowskiej,
- 2) przy rogatce dobromilskiej,
- 3) przy rogatce jarosławskiej,
- 4) przy rogatce na węgierskim trakcie,
- 5) na drodze do Prałkowic,
- 6) na drodze miejskiej od Buszkowic z zaporą na Zasaniu,
- 7) na drodze od Krownik z zaporą na tej drodze,
- 8) na drodze od Cybulanki z zaporą tamże na terytorium miejskiem.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) cnt.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cnt.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) cnt.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś źrebięta, cielęta, owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty kopytkowego

d) Gmina miasta Rzeszowa pobierać ma myto kopytkowe przy siedmiu rogatkach miejskich a mianowicie:

- 1) na drodze zwanej Łańcucko-tyczyńska,
- 2) " " " Ruska wieś,
- 3) " " " Sandomierska,
- 4) " " " Krakowska,
- 5) " " " Stajnie,
- 6) " " " Psiarniska,
- 7) " " " Staroniwa,

Rogatka na drodze zwanej Ruska wieś, tudzież rogatka na drodze Łańcucko-Tyczyńskiej, mają być postawione w takich punktach, ażeby na pierwszej przejazd pomiędzy miastem a dworcem kolejowym i magazynami kolejowymi, na drugiej zaś komunikacja pomiędzy Tyczynem a Łańcutem wolne były od myta kopytkowego.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

- 1) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) cnt.
- 2) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cnt.
- 3) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) cnt.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy, i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

e) Gmina miasta Stanisławowa pobierać ma myto kopytkowe na następujących dziewięciu do miasta prowadzących drogach:

- 1) Mykietyńce — Knihynin.
- 2) Krechowce — Knihynin.
- 3) Pasieczna — Knihynin.
- 4) Opryszowce — Knihynin.
- 5) Czukałowska — Knihynin.
- 6) Krechowce — Knihynin (ul. Lipowa)
- 7) Zagwoźdź — Knihynin.
- 8) Wołczyniec — Knihynin.
- 9) na drodze do kolei żelaznej.

Opłaty myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

- 1) od konia, osła, muła w zaprzęgu 3 (trzy) cnt.
- 2) od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu 2 (dwa) cnt.
- 3) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cnt.
- 4) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) cnt.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnię do drobnego

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

f) Gmina miasta Tarnopola pobierać ma myto kopytkowe przy ośmiu rogatkach miejskich przy wjazdach do miasta, a mianowicie:

- 1) na Lwowskiej,
- 2) na Stawowej,
- 3) na Przewalisze,
- 4) na Brodzkiej,
- 5) na Zbaraskiej,
- 6) na Smykowskiej,
- 7) na Mikulinieckiej.
- 8) na Petrykowieckiej.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) cnt.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, mułów i osłów niemniej od ka-

żdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) cnt.

Wyjątek stanowią bydła ssące przy matkach wszelkiego rodzaju, za które nie opłaca się myta kopytkowego

c) od każdej sztuki bydła pędzonego jako to cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jak również od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju $\frac{1}{2}$ (pół) cnt.

g) Gmina miasta Żółkiew pobierać ma myto kopytkowe na sześciu rogatkach miejskich a mianowicie:

- 1) na gościńcu rządowym ze Lwowa w zetknięciu się z drogą gminną od Błyszczwód,
- 2) na drodze ze Skwarzawy starej obok mostu,
- 3) na przedmieściu Glińskim przy połączeniu się gościńca rządowego z drogą gminną do Krechowa,
- 4) na końcu Winnik przy drodze prowadzącej do Zameczka,
- 5) przy ulicy Snyckerskiej,
- 6) na przedmieściu turynieckim obok rogatki poboru myta na drodze krajowej.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

- 1) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) cnt.
- 2) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cnt.
- 3) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) cnt.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. III.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o znizeniu takowych.

Art. IV.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. V.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestatcyi mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VI.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego, Wydziałowi powiatowemu, preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego art. V.

Art. VII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. VIII.

Kontrolę nad robotami i około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich pokrywaniem z funduszu poboru myta kopytkowego, wykonuje Wydział powiatowy a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25 ustawy drogowej z 7 lipca 1885, przy czem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej opłatę kopytkową.

Art. IX.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna Władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z 7 lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z 24 września 1886.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych placów, ulic i dróg, nie mniej też funduszy w myśl postanowień §. 28 ust. 5 ustawy drogowej.

Art. X.

Od zwierząt wyżej poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina pobierająca myto kopytkowe pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XI.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Huryk i wnosi przejście do porządku dziennego nad przedłożeniem Wydziału krajowego o udzieleniu gminie m. Stanisławowa koncesyi na pobór myta kopytkowego.

Przemawia p. Dworski.

Przemawia Marszałek w sprawie formalnej.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta nagłówek projektowanej ustawy.

Marszałek poddaje nagłówek projektowanej ustawy pod głosowanie z opuszczeniem słowa: Stanisławowa.

Następnie uchwała Izba dodanie słowa: „Stanisławowa“ w nagłówku powyższej ustawy.

Sprawozdawca czyta artykuł I. projektu ustawy.

Izba uchwała artykuł I. w brzmieniu powyżej odczytanem.

Sprawozdawca czyta artykuł II projektu ustawy.

Izba uchwała artykuł II. w brzmieniu powyżej odczytanem.

Sprawozdawca czyta art. III. projektu ustawy.

Izba uchwała art. III. w brzmieniu powyżej odczytanem.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie art. IV. do XI. włącznie en bloc.

Izba uchwała powyższy wniosek, poczem przyjmuje art. IV. do XI. włącznie, projektu ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt ustawy w trzeciem czytaniu.

Przewodnictwo obejmuje Zastępcę Marszałka krajowego, J. E. X. Metropolita Sembratowicz.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych od przewozów przez rzekę San w Krzywcy i pod Starem Miastem, tudzież od przewozu przez rzekę Wisłok w Korniatkowie.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych od przewozów przez rzekę San w Krzywcy i pod Starem Miastem, tudzież od przewozu przez rzekę Wisłok w Korniatkowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Na przeciąg lat 5 od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat

mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1) Obszarowi dworskiemu w Krzywcy, powiatu Przemyskiego, od przewozu przez rzekę San w Krzywcy, według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) ct.;

b) od każdego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzęzonego 4 (cztery) ct.;

c) od jednego źrebięcia do 2 lat 2 (dwa) ct.;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukata i trzylatki 4 (cztery) ct.;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze 2 lat, świni karmnej, owcy, kozy, kozła i małych świń 2 (dwa) ct.

Pobór myta w Krzywcy rozpocznie się dopiero po zupełnem urządzeniu przewozu i oddaniu go do użytku publicznego.

2) Gminie Leżajsk powiatu Łańcuckiego, od przewozu przez rzekę San pod Starem Miastem według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od każdego konia idącego pod wierzchem, pędzonego, albo zaprzęzonego 3 (trzy) ct.;

c) od jednego źrebięcia do 2 lat 1 (jeden) ct.;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukata i trzylatki 3 (trzy) ct.;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze 2 lat, świni karmnej, owcy, kozy, kozła i małych świń 1 (jeden) ct.

3) Obszarowi dworskiemu w Przeworsku, powiatu Łańcuckiego od przewozu przez rzekę Wisłok w Korniatkowie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów, osłów i każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: cieląt, owiec, kóz, nierogacizny z wyjątkiem zrzebiąt, cieląt i t. d. ssących przy matkach, 1 (jeden) ct.;

d) od każdej osoby wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) ct.;

e) od osoby z taczkami lub wózkiem 4 (cztery) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o niżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

P. Trzeciecki wnosi przyjęcie całej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała ten wniosek, po czem przyjmuje cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt uchwały w trzecim czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi obszarowi dworskiemu w Wiktorowie na dalszy pobór opłat mytniczych od mostu na rzece Łukwicy.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz, czyta powyższe sprawozdanie zakończone następującym projektem uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi obszarowi dworskiemu w Wiktorowie na dalszy pobór opłat mytniczych od mostu na rzece Łukwicy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo obszarowi dworskiemu w Wiktorowie, powiatu Stanisławo-

wskiego, do poboru opłat mytniczych od mostu na rzece Łukwicy, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydłęcia zaprzęzonego 2 (dwa) ct.;

2. Od bydłał przepędzanych:

a) Od każdego konia dorosłego, bydłęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy Wiktorowa wolni są od opłaty myta od mostu na rzece Łukwicy.

Art. II.

Przy poborze powyższych opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy o uwolnieniu od opłaty lub o niżeniu tejże.

Przemawia p. Huryk i wnosi przejście do porządku dziennego nad powyższym projektem uchwały.

Przemawia sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek p. Huryka.

Sprawozdawca czyta:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi obszarowi dworskiemu w Wiktorowie na dalszy pobór opłat mytniczych od mostu na rzece Łukwicy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo obszarowi dworskiemu w Wiktorowie, powiatu Stanisławowskiego, do poboru opłat mytniczych od mostu na rzece Łukwicy, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydłęcia zaprzęzonego 2 (dwa) ct.

2. od bydłał przepędzanych:

a) Od każdego konia dorosłego, bydłęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy Wiktorowa wolni są od opłaty myta od mostu na rzece Łukwicy.

Art. II.

Przy poborze powyższych opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy o uwolnieniu od opłaty lub o znizeniu tejże.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie całego projektu ustawy *en bloc*.

Izba uchwała ten wniosek, poczem przyjmuje cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie, na wniosek sprawozdawcy, przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt ustawy w trzeciem czytaniu.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego z petycji gminy Świniary (pow. Bocheński) o udzielenie koncesyi do poboru opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę pod Sierosławicami.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz, czyta powyższe sprawozdanie zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zba dał warunki proszonej przez gminę Świniary koncesyi do poboru opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę pod Sierosławicami i przedłożył odpowiednie wnioski Sejmowi na najbliższej sesyi.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania mostu na Bystrzycy w Urożu i na rzecz utrzymania ośmiu mostów w Podbużu.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz, czyta powyższe sprawozdanie zakończone następującym projektem uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania mostu na rzece Bystrzycy w Urożu i na rzecz utrzymania ośmiu mostów w Podbużu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje :

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie niniejszej uchwały nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu, jako władzy nadzorującej, na rzecz utrzymania mostu, na rzece Bystrzycy w Urożu i na rzecz utrzymania ośmiu mostów w Podbużu.

Gminy i obszary dworskie, w których terytorjum omycone mosty się znajdują, przyczyniać się mają do ich utrzymania prestacyami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłaty mytnicze pobierać należy oddzielnie, a mianowicie :

Na jednej stacyi od mostu na rzece Bystrzycy w Urożu i na drugiej stacyi od ośmiu mostów w Podbużu, według następującego wymiaru :

1. przy każdym wozie od jednego bydłęcia zaprzężonego 6 (sześć) ct.

2. od bydłał przepędzanych :

a) od każdego konia dorosłego, bydłęcia rogatego, muła, osła, 3 (trzy) ct.

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Urożu, ile razy wożą własne produkta na targ lub drzewo z lasu do własnego użytku, wolni są od ustanowionej opłaty mytniczej od mostu na rzece Bystrzycy w Urożu.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizenie teje opłaty.

Art. III.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 23 czerwca 1892. Dz. u. kr. Nr. 57., którą nadaniem było Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu prawo do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania mostów w Urożu i Podbużu.

P. Trzeciecki wnosi przyjęcie całego projektu uchwały en bloc.

Izba uchwała ten wniosek poczem przyjmuje cały projekt uchwały en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek p. Trzecieckiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt uchwały w trzeciem czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o przedłożeniu rządowem z projektem ustawy o organizacji c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.

Sprawozdawca rektor Ówikliński, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujące wnioski:

1) Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony pod A. projekt ustawy, który brzmi:

U s t a w a

z dnia . . . . . obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o organizacji Szkoły politechnicznej we Lwowie

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Na podstawie §§. 11. lit i) i 12. Ustawy zasadniczej Państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. pr. p. Nr. 141, ustanawia się następujące zasady organizacji szkoły politechnicznej we Lwowie.

Art. II.

Ministrowi oświaty poruczone jest wykonanie tej ustawy, a w szczególności wydanie Statutu organizacyjnego Szkoły politechnicznej na podstawie tych zasad organizacji.

Zasady organizacji Szkoły politechnicznej we Lwowie.

§. 1.

Celem szkoły politechnicznej jest, udzielać gruntownego wykształcenia teoretycznego, a o ile to w szkole jest możebnem, także praktycznego w zawodach technicznych, przedewszystkiem w tych zawodach, dla których istnieją w niej osobne Wydziały.

§. 2.

W szkole politechnicznej istnieją następujące Wydziały:

- a) Wydział inżynierii (budowli wodnych, budowy dróg i kolei żelaznych);
- b) Wydział budownictwa lądowego (budowli lądowych i architektury);
- c) Wydział budowy maszyn;
- d) Wydział chemiczno-techniczny (chemii technicznej).

Minister oświaty po przesłuchaniu Grona profesorów może zarządzić założenie nowych Wydziałów, albo nowych oddziałów.

§. 3.

Szkoła politechniczna jest urządzona na zasadzie wolności nauczania i uczenia się.

§. 4.

Język polski jest językiem wykładowym Szkoły politechnicznej.

§. 5.

Nauki udzielają profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni, docenci prywatni i docenci płatni, języków zaś i kunsztów uczą nauczyciele. Do pomocy profesorów mogą być ustanowieni asystenci, a do tych przedmiotów nauki, z którymi są połączone ćwiczenia praktyczne, konstruktorowie.

§ 6.

Prywatnych docentów dopuszcza się do wykładania wszystkich przedmiotów, które służyć mogą do poparcia celów szkoły politechnicznej. Pod względem habilitacji prywatnych docentów mają być analogicznie stosowane postanowienia, obowiązujące w Uniwersytetach, o ile nie zostaną wydane w tej mierze odrębne postanowienia.

Dyplom ścisłego egzaminu z pewnego Wydziału szkoły politechnicznej posiada dla habilitacji na tymże Wydziale równe znaczenie, jak dyplom doktorski.

§ 7.

Konstruktorów i asystentów mianuje Grono profesorów na wniosek właściwych profesorów zawodowych na przeciąg dwóch lat szkolnych, a mianowanie ich przedkłada Ministrowi oświaty do zatwierdzenia. W razie odpowiedniej aplikacji może być służba ich przedłużona na dalsze dwa lata a w przypadkach, na szczególne uwzględnienie zasługujących, może nastąpić za zezwoleniem Ministra oświaty jeszcze dalsze przedłużenie tej służby.

§ 8.

Szkołą politechniczną kieruje Grono profesorów, na którego czele stoi Rektor.

§ 9.

Rektora wybiera na przeciąg jednego roku Grono profesorów z pomiędzy zwyczajnych profesorów szkoły politechnicznej. Wybór ma być przedłożony Ministrowi oświaty do zatwierdzenia.

Dodatek funkcyjny, który ma pobierać Rektor, oznaczony będzie w drodze rozporządzenia.

W razie przeszkody zastępuje Rektora jego poprzednik w urzędzie (Prorektor).

§ 10.

Grono profesorów składa się z profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych, oraz z zastępców, wybranych na przeciąg jednego roku szkolnego przez docentów prywatnych i docentów płatnych. Docenci prywatni i docenci płatni wy-

bierają razem dwóch lub jednego zastępcę do Grona profesorów, a to w miarę tego, czy liczba ich razem przekracza pięciu lub nie.

§ 11.

Grono profesorów jest odpowiedzialne za stan Szkoły politechnicznej pod względem naukowym i dyscyplinarnym. Grono wykonywa nadzór nad ekonomicznym zarządem Szkoły i za ten zarząd o tyle odpowiada, o ile zarządzenia polegają na uchwałach Grona.

Grono profesorów sprawuje w pierwszej instancji władzę dyscyplinarną nad wszystkimi funkcyonaryuszami Szkoły politechnicznej. Wszystkie sprawy, które nie są wyraźnie przekazane Rektorowi, albo Dziekanom Wydziałów, albo w razie ustanowienia Kollegiów wydziałowych (§. 12. alinea 3.) tymże Kollegiom, należą do zakresu działania Grona profesorów.

§ 12.

Dla bezpośredniego kierownictwa spraw Wydziałów wybiera Grono profesorów dla każdego Wydziału Dziekana na przeciąg dwóch lat szkolnych z pomiędzy profesorów. Wybór ma być przedłożony Ministrowi oświaty do zatwierdzenia.

Rektor i Prorektor nie mogą być równocześnie Dziekanami.

Gdyby w przyszłości utworzenie Kollegiów wydziałowych dla strzeżenia interesów poszczególnych Wydziałów okazało się potrzebnem lub pożądanem, wydanie odpowiedniego zarządzenia zastrzega się drodze rozporządzenia.

§ 13.

Słuchacze szkoły politechnicznej są albo zwyczajni albo nadzwyczajni.

§ 14.

Jako słuchaczy zwyczajnych przyjmuje się tych, którzy uzyskali ważne w obrębie Państwa świadectwo dojrzałości z gimnazjum lub szkoły realnej, przyczem uczniowie gimnazjalni udowodnić jeszcze mają dostateczną wprawę w rysunkach geometrycznych i odręcznych.

O ile przyjęcie słuchaczy zwyczajnych nastąpić może na podstawie świadectw innych za-

kładow, zorganizowanych jako szkoły wyższe, oznacza Minister oświaty.

§. 15

Jako słuchacze nadzwyczajni mogą być przyjęci ci, którzy nie żądają przyjęcia jako słuchacze zwyczajni, albo którzy nie posiadają uzdolnienia do wstąpienia do szkoły politechnicznej jako słuchacze zwyczajni. Od słuchaczy nadzwyczajnych wymaga się dowodu ukończonego 18 roku życia i tych wiadomości przygotowawczych, które są potrzebne do zrozumienia wybranych przez nich wykładów.

§. 16.

Przy przyjęciu do szkoły politechnicznej uiszcza każdy słuchacz takse immatrykulacyjną, której wysokość ustanawia Minister oświaty. Takse tę należy opłacić ponownie, jeżeli słuchacz nie był zapisany przez dwa po sobie następujące półrocza, albo przez dłuższy przeciąg czasu.

Od opłaty tej należytości nie uwalnia się nikogo.

§. 17.

Słuchacze zwyczajni uiszczają czesne, którego wysokość wyznacza się za każde półrocze bez różnicy Wydziału i bez względu na liczbę godzin nauki, przez nich wybranych.

Czesne słuchaczy nadzwyczajnych za każde półrocze oznacza się według liczby godzin tygodniowych, w których pobierają naukę.

Wysokość czesnego ustanawia Minister oświaty.

§. 18.

Na zasadzie dowiedzionego ubóstwa, nie naganego sprawowania się i co najmniej dobrego postępu w studiach, mogą słuchacze zwyczajni być uwolnieni od opłaty całego lub połowy czesnego.

Orzeczenie co do uwolnienia służy Grono profesorów.

Bliższe postanowienia o uwolnieniu od opłaty czesnego wydane będą w drodze rozporządzenia.

§. 19.

Słuchacze nadzwyczajni nie mają prawa do uwolnienia od czesnego i pobierania stypendyów.

§. 20.

Za nadzwyczajne wykłady profesorów, tudzież za wykłady docentów prywatnych i nauczycieli, którzy nie pobierają płacy z funduszy państwowych, opłaca się czesne w wysokości przez nich ustanowionej, a przez Grono profesorów zatwierdzonej.

§. 21.

Ażeby słuchaczom umożliwić nabycie w przeciągu pewnej liczby lat jak najzupełniejszego wykształcenia w jednym z kierunków zawodowych, wskazanych w §. 2., ułoży Grono profesorów dla każdego Wydziału plany nauk i przedłoży je Ministrowi oświaty do zatwierdzenia. Słuchacze nie są jednak obowiązani trzymać się tych planów nauk.

§. 22.

Uczęszczanie na wykłady, zachowywanie się akademickie, a ewentualnie także postępowanie w nauce poszczególnych przedmiotów potwierdza się słuchaczom zwyczajnym w książkach legitymacyjnych, ważnych na cały czas studyów.

Słuchaczom nadzwyczajnym potwierdza się uczęszczanie na wykłady i zachowywanie się akademickie w arkuszach legitymacyjnych, wydanych na rok jeden.

Dla udowodnienia postępu w studiach mogą słuchacze, którzy zadość uczynią warunkom, określonym w tym względzie w Statucie organizacyjnym, otrzymać świadectwa postępu w poszczególnych przedmiotach nauki.

W szkole politechnicznej odbywają się dla każdego z kierunków zawodowych, w §. 2. wskazanych, egzamina rządowe według norm, w tym względzie obowiązujących.

§. 23.

W celu stwierdzenia wyższego naukowego uzdolnienia w zawodzie technicznym, względnie w celu uzyskania stopnia akademickiego w tymże zawodzie, odbywają się egzamina dyplomowe.

Za egzamin dyplomowy opłaca się takse, której wysokość ustanawia Minister oświaty.

Na dowód zdanego egzaminu wystawia się dyplom. Prawa i prerogatywy, z uzyskaniem tego dyplomu połączone, będą uregulowane osobnemi postanowieniami.

§. 24.

Blizsze postanowienia o egzaminach dyplomowych wydane będą przez Ministra oświaty w drodze rozporządzenia.

Następnie czyta sprawozdawca:

2) Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą rezolucyę:

Wzywa się c. k. Rząd, aby w najbliższej przyszłości w c. k. Szkole politechnicznej do istniejących czterech Wydziałów zawodowych dodał piąty Wydział dla nauki górnictwa i hutnictwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba więc przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Artykuł I.

Na podstawie §§. 11. lit. i) i 12. Ustawy zasadniczej Państwa z dnia 21. Grudnia 1867., Dz. pr. p. Nr. 141, ustanawia się następujące zasady organizacyi Szkoły politechnicznej we Lwowie.

Izba uchwała powyższy artykuł bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Artykuł II.

Ministrowi oświaty poruczone jest wykonanie tej ustawy, a w szczególności wydanie Statutu organizacyjnego Szkoły politechnicznej na podstawie tych zasad organizacyi.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy artykuł.

Sprawozdawca czyta:

Zasady organizacyi Szkoły politechnicznej we Lwowie.

§. 1.

Celem Szkoły politechnicznej jest, udzielać gruntownego wykształcenia teoretycznego, a o ile to w szkole jest możebnem, także praktycznego

w zawodach technicznych, przede wszystkim w tych zawodach, dla których istnieją w niej osobne Wydziały.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy §. 1.
Sprawozdawca czyta:

§. 2.

W Szkole politechnicznej istnieją następujące Wydziały:

a) Wydział inżynierii (budowli wodnych, budowy dróg i kolei żelaznych);

b) Wydział budownictwa lądowego (budowli lądowych i architektury);

c) Wydział budowy maszyn;

d) Wydział chemiczno-techniczny (chemii technicznej).

Minister oświaty po przesłuchaniu Grona profesorów może zarządzić założenie nowych Wydziałów, albo nowych Oddziałów.

Izba bez rozprawy uchwała §. 2. w powyżej podanem brzmieniu.

Sprawozdawca czyta:

§. 3.

Szkoła politechniczna jest urządzona na zasadzie wolności nauczania i uczenia się.

Izba bez rozprawy uchwała §. 3. w brzmieniu powyżej podanem.

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

Język polski jest językiem wykładowym Szkoły politechnicznej.

Przemawia p. Romańczuk i wnosi poprawkę do tego §., która brzmi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wykłady w języku ruskim wprowadzone będą w miarę potrzeby.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. Romańczuk.

Przemawia p. Antoniewicz.

Przemawia sprawozdawca.

Izba nie popiera poprawki p. Romańczuka.

Izba w głosowaniu uchwała §. 4. w brzmieniu proponowanym przez komisję.

P. Trzeciecki wnosi przyjęcie reszty §§. projektu en bloc.

Izba uchwała powyższy wniosek po czym przyjmuje cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt ustawy w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca czyta:

2) Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą rezolucję:

Wzywa się c. k. Rząd, aby w najbliższej przyszłości w lwowskiej c. k. Szkole politechnicznej do istniejących czterech Wydziałów zawodowych dodał piąty Wydział dla nauki górnictwa i hutnictwa.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o rezultatach osiągniętych przy wykonanych dotychczas publicznych robotach melioracyjnych tudzież w sprawie programu regulacji wód i melioracji w całym kraju.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Gorayskiego, p. Jan Tarnowski, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I.

Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 12. stycznia 1894. L. 69.092 z rezultatów osiągniętych przy wykonanych dotychczas publicznych robotach melioracyjnych Sejm przyjmuje do wiadomości.

II.

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby:

1. w myśl Najwyższego postanowienia z dnia 30. października 1830 przeprowadził regulację granicznych przestrzeni Wisły od ujścia Białki do ujścia Przemszy, Białki tatrzańskiej, Dunajca i Zbrucza, dla ochrony terytorium państwa;

2. w myśl uchwały Sejmowej z dnia 17. października rozszerzył swą opiekę nad dalsze-

mi przestrzeniami rzek spławnych, a w szczególności nad przestrzenią Sanu między Przemyślem a Jarosławiem;

3. przyspieszył regulację rzek spławnych, zostających pod wyłączną pieczę państwa.

III.

Sejm ponawiając uchwały swe z dnia 17. października 1884, z dnia 15. listopada 1890, z dnia 6. kwietnia 1892 i z dnia 4. lutego 1894 wzywa c. k. Rząd:

1. ażeby celem ochrony kraju od powtarzających się prawie corocznie klęsk powodziowych, obok regulacji górnego Dniestru powyżej Rozwadowa, przeprowadził regulację głównych rzek karpackich, w myśl odezwy Wydziału krajowego z dnia 2. stycznia 1894 l. 119 w następującym porządku:

a) Soły i Łomnicy z Czczewą, od r. 1895;

b) Raby i Świcy ze Sukielem, od r. 1896;

c) Wisłoki od Mielca w górę wraz z Ropą i Jasiólką oraz Bystrzycy nadwórniańskiej, od roku 1897;

d) Skawy i Stryja od r. 1898;

e) Wisłoka i Bystrzycy Sołotwińskiej, od roku 1899;

f) Sanu od Przemyśla w górę i Prutu, od roku 1900;

g) Dunajca z Popradem i Czeremosza, od roku 1901;

2. ażeby zarządził w ciągu roku 1894 rewizję projektów regulacji Soły i Łomnicy tudzież opracowanie projektów zabudowań potoków górskich w ich dorzeczach, a odnośne projekty do ustaw przedłożył Sejmowi na najbliższej sesyi.

IV.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu:

1. ażeby wyjednał u c. k. Rządu przeprowadzenie zabudowań potoków górskich równocześnie z regulacją głównych rzek karpackich, przedewszystkiem zaś zabudowanie potoków tatrzańskich wraz z regulacją Czarnej i Białej Dunajca;

2. ażeby zarządził opracowanie projektów technicznych dla przedsiębiorstw melioracyjnych, oraz przedkładał Sejmowi odnośne projekty ustaw

mające na celu wykonanie tych przedsięwzięć w następującym porządku:

a) obok kolmatacyi bagien naddniestrzańskich projekty uzupełnienia obwałowania Wisły wraz z regulacją jej nizinnych dopływów między Krakowem a Zawichostem. tudzież projekty regulacyi górnego Bugu i jego dopływów, oraz Pełtwi i Styru z dopływami;

b) projekty regulacyi dopływów górnego Dniestru między Rozwadowem a Samborem;

c) projekty regulacyi dopływów Wisły powyżej Krakowa, prawych dopływów Dniestru i nizinnych dopływów głównych rzek karpaccich;

d) projekty regulacyi podgórnich dopływów rzek karpaccich, o ile takowe nie będą objęte projektami zabudowań potoków górskich;

e) projekty regulacyi lewych dopływów Dniestru poniżej Rozwadowa.

Regulacja dopływów ma być podejmowaną w miarę postępu robót koło regulacyi rzek głównych.

Powyższy porządek robót nie obowiązuje Wydziału krajowego co do tych melioracyi, dla których projekty techniczne są przygotowane, tudzież co do zbiorowych drenowań i nawodnień, jakie dla zachęty rolników w drodze specjalnych ustaw krajowych Wydział krajowy zamierza przeprowadzić.

V.

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby przy zrealizowaniu projektu kanału łączącego Dunaj z Odrą zainicjował i przeprowadził budowę kanałów spławnych łączących Odrę z Wisłą San z Dniestrem.

Uchwałą III. i IV. załatwione zostają petycje:

1) L. s. 1001 dziesięciu gmin i obszarów dworskich powiatu Mysłenickiego o regulację Raby;

2) L. s. 934. gminy Zakomarze powiatu Złoczowskiego o regulację Solotwy;

3) L. s. 1243. Wydziału powiatowego w Brzesku o regulację rzek: Gróbki, Uszewki i Uszwicy;

4) L. s. 957. gmin i obszarów dworskich Podleszany i Książnice powiatu Mieleckiego o wykonanie kanałów osuszających na lewym brzegu Wisłoki.

Przemawia p. Jan hr. Stadnicki i wnosi następujące poprawki do wniosku III. i do wniosku IV komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

W ustępie III. wypuścić słowa: „w następującym porządku“ a zastąpić je słowami: „a mianowicie“; a po tych słowach wystylizować następnie: „Soły, Łomnicy z Czczewą, Raby, Świcy ze Sukielem, Wisłoki od Mielca w górę, wraz z Ropą i Jasiołką. Bystrzycy nadworniańskiej, Skawy, Stryja, Wisłoka, Bystrzycy sołotwińskiej, Sanu od Przemyśla w górę, Prutu, Dunajca z Popradem, Czeremosza“.

W punkcie IV. w ustępie 2. opuścić słowa „w następującym porządku“ a zastąpić je słowami: „a mianowicie“.

Ustęp ostatni punktu IV. ma być wystylizowany, jak następuje: „Te melioracje, dla których projekty techniczne są przygotowane, tudzież zbiorowe drenowania i nawodnienia, jakie dla zachęty rolników w drodze specjalnych ustaw krajowych Wydział krajowy zamierza przeprowadzić, mogą być wykonane niezależnie od powyższego programu.“

Izba popiera te poprawki.

Przemawia p. Rutowski.

Przemawia p. Popowski.

Przemawia p. Struszkiewicz.

Przemawia p. Stanisław hr. Dzieduszycki i wnosi następującą poprawkę do wniosku IV. punktu 1 komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Po końcowych słowach 1 ustępu IV wniosku komisji dodać słowa: „oraz przeprowadzenie zalesień stoków gór z tem zabudowaniem w związku będących“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I.

Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 12. stycznia 1894, l. 69092 z rezultatów osią-

gniętych przy wykonanych dotychczas publicznych robotach melioracyjnych Sejm przyjmuje do wiadomości.

Izba uchwala powyższy wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

II.

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby :

1. w myśl Najwyższego postanowienia z dnia 30. października 1830 przeprowadził regulację granicznych przestrzeni Wisły od ujścia Białki do ujścia Przemszy, Białki tatrzańskiej, Dunajca i Zbrucza dla ochrony terytorium państwa.

2. w myśl uchwały Sejmowej z dnia 17. października 1884 rozszerzył swą opiekę nad dalszemi przestrzeniami rzek spławnych, a w szczególności nad przestrzenią Sanu między Przemyślem a Jarosławiem ;

3. przyspieszył regulację rzek spławnych, zostających pod wyłączną pieczę państwa.

Izba uchwala ten wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

III.

Sejm ponawiając uchwały swe z dnia 17. października 1884. z dnia 15 listopada 1890 i z dnia 6 kwietnia 1892 i z dnia 4. lutego 1894 wzywa c. k. Rząd :

1. aby celem ochrony kraju od powtarzających się prawie corocznie klęsk powodziowych, obok regulacji górnego Dniestru powyżej Rozwadowa, przeprowadził regulację głównych rzek karpackich, w myśl odezwy Wydziału krajowego z dnia 2. stycznia 1894 l. 119 w następującym porządku :

a) Soły i Łomnicy z Czeczwą, od r. 1895 ;
b) Raby i Świcy ze Sukielem, od r. 1896 ;
c) Wisłoki od Mielca w górę wraz z Ropą i Jasiółką oraz Bystrzycy nadworniańskiej, od roku 1897 ;

d) Skawy i Stryja, od r. 1898 ;

e) Wisłoki i Bystrzycy Sołotwińskiej, od roku 1899 ;

f) Sanu od Przemyśla w górę i Prutu, od roku 1900 ;

g) Dunajca z Popradem i Czeremosza, od roku 1901 ;

2. ażeby zarządził w ciągu roku 1894 rewizję projektów regulacji Soły i Łomnicy tudzież opracowanie projektów zabudowań potoków górskich w ich dorzeczach, a odnośne projekty do ustaw przedłożył Sejmowi na najbliższej sesyi.

Marszałek poddaje pod głosowanie poprawkę do tego wniosku przez posła Stadnickiego wniesioną.

Izba odrzuca większością głosów poprawkę przez p. Stadnickiego wniesioną, a uchwala ten wniosek w brzmieniu proponowanem przez komisję.

Przemawia p Jan hr. Stadnicki i cofa swą poprawkę do wniosku IV. wniesioną.

Sprawozdawca czyta :

IV.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu :

1. ażeby wyjednał u c. k. Rządu przeprowadzenie zabudowań potoków górskich równocześnie z regulacją głównych rzek karpackich, przedewszystkiem zaś zabudowanie potoków tatrzańskich wraz z regulacją Czarnego i Białego Dunajca.

Izba uchwala ten ustęp wniosku komisyi, poczem odrzuca poprawkę do tego ustępu przez p. St. hr. Dzieduszyckiego wniesioną.

Sprawozdawca czyta :

2. ażeby zarządził opracowanie projektów technicznych dla przedsiębiorstw melioracyjnych, oraz przedkładał Sejmowi odnośne projekty ustaw mające na celu wykonanie tych przedsiębiorstw w następującym porządku :

a) obok kolmatacyi bagien naddniestrzańskich projekty uzupełnienia obwałowania Wisły wraz z regulacją jej nizinnych dopływów między Krakowem a Zawichostem, tudzież projekty regulacji górnego Bugu i jego dopływów, oraz Pełtwi i Styru z dopływami ;

b) projekty regulacji dopływów górnego Dniestru między Rozwadowem a Samborem ;

c) projekty regulacji dopływów Wisły powyżej Krakowa, prawych dopływów Dniestru i nizinnych dopływów głównych rzek karpackich ;

d) projekty regulacji podgórszych dopływów rzek karpackich, o ile takowe nie będą objęte projektami zabudowań potoków górskich ;

e) projekty regulacji lewych dopływów Dniestru, poniżej Rozwadowa.

Regulacja dopływów ma być podejmowana w miarę postępu robót koło regulacji rzek głównych.

Powyższy porządek robót nie obowiązuje Wydziału krajowego co do tych melioracji, dla których projekty techniczne są przygotowane, tudzież co do zbiorowych drenowań i nawodnień, jakie dla zachęty rolników w drodze specjalnych ustaw krajowych Wydział krajowy zamierza przeprowadzić.

Izba uchwała powyższy ustęp wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta:

V.

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby przy zrealizowaniu projektu kanału łączącego Dunaj z Odrą zainicjował i przeprowadził budowę kanałów spławnych łączących Odrę z Wisłą i San z Dniestrem.

Uchwałą III i IV załatwione zostają petycje:

1. L. s. 1001 dziesięciu gmin i obszarów dworskich powiatu Myślenickiego o regulację Raby;

2. L. s. 934 gminy Zakomarze powiatu Złoczowskiego, o regulację Sołotwy;

3. L. s. 1243 Wydziału powiatowego w Brzesku o regulację rzek Gróbkki, Uszewki i Uszwicy;

4. L. s. 957 gmin i obszarów dworskich Podleszany i Książnice powiatu Mieleckiego o wykonanie kanałów osuszających na lewym brzegu Wisłoki.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego, z petycji obszaru dworskiego Wojśław, pow. Mieleckiego, o obwałowanie prawego brzegu Wisłoki między Rżyskami a Mielcem.

Sprawozdawca p. Jan Tarnowski, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 1379 obszaru dworskiego Wojśław, powiatu Mieleckiego, o obwałowanie pra-

wego brzegu Wisłoki między Rżyskami a Mielcem odstępuje się Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia w projekcie uzupełnienia obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gminy Michałowice (pow. Drohobycki) o zabezpieczenie brzegów rzeki Tyśmienicy.

Sprawozdawca p. Jan Tarnowski, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Petycją L. s. 1260 gminy Michałowice, powiatu Drohobyckiego, o zabezpieczenie brzegów rzeki Tyśmienicy, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia przez udzielenie pomocy technicznej, oraz zasiłków z krajowej i państwowej dotacji melioracyjnej, względnie z publicznych funduszy zapomogowych dla powodźnian

2. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby zbadał podniesione przez gminę Michałowice zażalenie na zanieczyszczanie wody rzeki Tyśmienicy przez rafinerię nafty w Borysławiu, następnie zaś usunął dostrzeżone nadużycia w myśl §. 10 kr. ust. wodnej.

Izba bez rozprawy uchwała oba punkty powyższego wniosku.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gminy Hłomecza (pow. Sanocki,) o udzielenie zapomogi na częściowe pokrycie datku konkurencyjnego do kosztów regulacji Sanu.

Sprawozdawca p. Jan Tarnowski, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycją L. s. 1316 gminy Hłomecza powiatu Sanockiego o udzielenie zapomogi z funduszy powodziowych na częściowe pokrycie datku konkurencyjnego do kosztów regulacji Sanu, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała zgodnie z tym wnioskiem.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji małżonków Michała i Maryi Feledów w Niezdowie (pow. Wielicki) o odgraniczenie ich gruntu zarwanego przez rzekę Rabę.

Sprawozdawca p. Jan Tarnowski, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycją L. s. 1197 małżonków Feledów w Niezdowie, powiatu Wielickiego, odstępuje się c. k. Rządowi do zbadania i stosownego załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji gminy Mikuszowice (pow. Bocheński) o zabezpieczenie i obwałowanie brzegów rzeki Raby.

Sprawozdawca p. Jan Tarnowski, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Petycję gminy Mikuszowice, powiatu Bocheńskiego, o regulację i obwałowanie rzeki Raby przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu z poleceniem, ażeby :

1. wyjednał u c. k. Rządu wykonanie nagłych budowli regulacyjnych po myśli uchwały Sejmowej z dnia 6. października 1882 i udzielił na ten cel zasiłku z krajowego funduszu powodziowego ;

2. uwzględnił obwałowanie lewego brzegu Raby w projekcie uzupełnienia obwałowania niziny Nadwiślańskiej między Niepołomicami a Rabą.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku p. Pilata w sprawie rozpatrzenia projektów do ustaw o zawodowych stowarzyszeniach rolników i o posiadłościach rentowych.

Sprawozdawca p. Pilat, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby projekty do ustaw o posiadłościach rentowych i o zawodowych stowarzyszeniach rolników wniesione przez Rząd do Izby deputowanych Rady Państwa rozpatrzył tak ze stanowiska kompetencji ustawodawczej jak i ze względu, o ile one potrzebom i stosunkom kraju odpowiadają i po zasięgnięciu opinii towarzystw rolniczych, towarzystw prawniczych i instytucji kredytowych przedłożył Sejmowi odpowiednie wnioski na początku najbliższej sesji sejmowej.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Marszałek oznajmia, iż wobec spóźnionej pory ma zamiar odroczyć posiedzenie, zarządza więc odczytanie wniesionej interpelacji.

Sekretarz p. Trzeciecki czyta następującą interpelację :

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Uchwałą z dnia 19. maja 1893 orzekł Sejm krajowy :

1. Że zamierzoną przez c. k. Rząd zmianę pierwotnej trasy kolei Halicz-Ostrów w kierunku Podwysokie oraz objęcie programem budowy także odnóg do Brzeżan i Podhajec -- uznaje za odpowiadające w znacznej mierze ekonomicznym potrzebom tych okolic kraju ;

2. polecił Wydziałowi krajowemu przeprowadzenie ostatecznych rokowań z c. k. Rządem w tym przedmiocie ;

3. upoważnił Wydział krajowy do przyczynienia się na rzecz budowy tych kolei kwotą 1 miliona zł.

Ze sprawozdania zaś komisji kolejowej, bez żadnego zastrzeżenia przez Sejm przyjętego wynika nadto, że motywem tej uchwały Sejmu był zamiar „ułatwienia zrealizowania popartego przez Wysoki Sejm planu kolei z Brzeżan na Rohatyn do Chodorowa“ jako tej linii, która w połączeniu z linią do Tarnopola prowadzoną

odpowiada szerszego znaczenia interesom znacznej części kraju i zaspokaja zaniedbane dotychczas pod względem komunikacyjnym potrzeby tych okolic. To znaczenie wspomnianej kolei, objaśniające właściwą intencję powyższej uchwały Sejmu, stwierdza jeszcze wyraźniej deklaracja dwóch Członków Wydziału krajowego, jako tegoż delegatów, złożona na dniu 20 lipca 1893 przy rewizji trasy w Brzeżanach a wyrażająca: „że trasę kolei z Chodorowa na Rohatyn do Podwysokiego za odpowiednią uznają — a wybudowanie tej kolei w jak najkrótszym czasie za bardzo pożądane uważają, gdyż domagają się tego interesa wszystkich trzech powiatów“.

W sprawozdaniu Wydziału krajowego z wykonania uchwał Wysokiego Sejmu w przedmiocie popierania kolei żelaznych — przedstawia Wydział krajowy, że w korespondencji swej do c. k. Rządu za pośrednictwem c. k. Namiestnictwa oznajmił temuż c. k. Rządowi, iż nie uznając deklarowanych przez interesowane strony datków na rzecz odnóg Brzeżany-Podhajce za odpowiednie, „nie może przedstawić c. k. Rządowi bez ponownego odniesienia się do Sejmu konkretnych oświadczeń — zaznaczył przytem jednak, że punkt ciężkości żądań, jakieby mógł przedstawić, leżałby w objęciu dalszemi rokowaniami równoczesnego połączenia projektowanej sieci z Chodorowem“ i prosił J. E. Pana Ministra o stanowcze oświadczenie się w tej mierze a to w tym celu, by Wydział krajowy mógł wystąpić przed Sejmem nie z nadziejami i przypuszczeniami lecz ściśle określonymi pozytywnymi datami i wnioskami.

Wreszcie zawiadamia Wydział krajowy we wspomnianem sprawozdaniu, że reskrypt c. k. Ministra handlu zawierający odpowiedź na to pismo — będzie przedmiotem oddzielnego sprawozdania Wydziału krajowego.

Zważywszy przeto, że to zapowiedziane przez Wydział krajowy sprawozdanie w przedmiocie rokowań z c. k. Rządem w sprawie zbudowania pożądanych dla wymienionych powyżej okolic kraju komunikacji kolejowych kosztem skarbu państwa za przyczynieniem się kraju, nie zostało Sejmowi przedłożone;

Zważywszy, że jak z przytoczonego powyżej uzasadnienia komisji kolejowej do uchwały

Sejmu z dnia 19 maja 1893, następnie z deklaracji delegatów Wydziału krajowego i wreszcie z samej treści korespondencji Wydziału krajowego za pośrednictwem c. k. Namiestnictwa do c. k. Rządu wystosowanej, wynika, Wydział krajowy nie był i nie jest w wątpliwości co do właściwej intencji Sejmu, która jego ofiarnością na rzecz kolei w mowie będących okolic kierowała;

Zważywszy w końcu, że Wydział krajowy uzyskał upoważnienie Sejmu do użycia 1 miliona zł. na rzecz przeprowadzenia tych intencji:

Zapytują podpisani:

1. Czy rokowania z c. k. Rządem sprawozdaniem Wydziału krajowego z dnia 31. grudnia 1893 L. 69001 do wiadomości Sejmu podane doprowadziły do jakiegokolwiek pozytywnego rezultatu?

2. W razie przeciwnym — co stanęło w drodze, że Wydział krajowy tak jak zamiar tego c. k. Rządowi objawił, nie tylko ze ściśle określonymi, pozytywnymi wnioskami — zamiast nadziei i przypuszczeń — ale z żadnymi zgoła wnioskami przed Sejmem nie wystąpił?

3. Następnie jakie stanowisko, liczące się z zaznaczoną powyżej intencją Sejmu i uznaniami powszechnie potrzebami powiatów Rohatyńskiego, Brzeżańskiego, Podhajckiego i dalszych okolic tej części kraju, zamierza Wydział krajowy w dalszych rokowaniach z c. k. Rządem zająć?

4. Jaki użytek zamierza uczynić Wydział krajowy z udzielonego mu upoważnienia użycia 1 miliona zł, na ułatwienie zbudowania kolei odpowiadającej tym potrzebom?

Lwów, dnia 12. lutego 1894.

Interpelujący: Mieczysław Onyszkiewicz.

Mikołaj Torosiewicz, Schnell, Żywicki, W. Gnoński, Mikołaj Wolański, Maurycy Rosentock, Emil Torosiewicz, Filip Zaleski, Szeliski, Sękowski, S. Koziembrodzki, St. Polanowski, Łączynski, Siemiginowski, Tadeusz Langie, Vivien, Korytowski, Krzysztofowicz, K. Badeni, Antoniewicz

Marszałek oznajmia, że interpelację tę poda do wiadomości Wydziału krajowego.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 8 wieczór.

Posiedzenie odroczone o godzinie 3. minut 10. po południu.

Dalszy ciąg 20. posiedzenia z dnia 13. lutego 1894.

Początek posiedzenia o godzinie 8. minut 35. wieczór.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę postów i otwiera posiedzenie na nowo.

Izba przystępuje do obrad nad następnym punktem porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji podatkowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego co do przedłużenia ustawy krajowej z dnia 20. marca 1891 o poborze krajowych opłat konsumcyjnych.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, zwraca uwagę na następujące omyłki, które się wkradły do druku samej ustawy, a mianowicie: w § 4. opuszczono po ustępie oznaczonym liczbą 2., ustęp brzmiący: 3. „*Piwo wszelkiego rodzaju w kwocie 50. ct., (jednej korony) od hektolitra*“, dalej na na stronie 3. ustawy, w wierszu siódmym od góry, w tekście ustępu oznaczonego liczbą 1 §. 3, ma być po słowach: „*według studzielnego alkoholometru (Hektoliter, stopień alkoholu liter alkoholu)*“ kropka, poczem należy opuścić wyraz „*i*“, i zacząć nowe zdanie od słów: „*W tej samej wysokości i. t. d.*“ Po tych uwagach przystępuje sprawozdawca do odczytania wniosków komisji, które brzmią:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Projekt ustawy ad A.

Powziąć uchwałą ad B.

Uchwalić rezolucję ad C.

Sprawozdawca czyta projekt ustawy, który brzmi:

U s t a w a

z dnia . . . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o poborze krajowych opłat konsumcyjnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

§. 1.

Od płynów w niniejszej ustawie wyszczególnionych, a w kraju spożywanych, pobierane

będą na rzecz funduszu krajowego opłaty konsumcyjne, tudzież dodatki do pobieranych na rzecz skarbu państwa podatków konsumcyjnych.

§. 2.

W obrębie kraju całego pobierany będzie 30% dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego tudzież moszczu owocowego.

§. 3.

W okręgach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa podlegać będą krajowej opłacie konsumcyjnej.

1. Gorące palone spirytusowe płyny, których zawartość alkoholu przepisany alkoholometrem oznaczoną być może, (z wyjątkiem araku, rumu i koniaku) przy ich wprowadzeniu do spożycia w obręb linii akcyzowej; dalej przy wyprowadzeniu tych płynów na ten sam cel, ze składu wolnego lub podlegającej opłacie konsumcyjnej gorzelnii, położonych w obrębie linii akcyzowych miasta Lwowa i Krakowa, a to w kwocie 3 centów (sześć groszy) od każdego hektolitru i każdego stopnia alkoholu, według studzielnego alkoholometra (Hektolitrostopień alkoholu, liter alkoholu). W tej samej wysokości pobieraną będzie opłata, jako dodatek do państwowej opłaty produkcyjnej od gorzelnii tej opłacie w myśl ust. państwowej z 20. czerwca 1888 podlegających, a w obrębie linii akcyzowych miast Lwowa i Krakowa położonych.

2. Rum, arak, koniak, likier, jako też wszystkie inne słodzone gorące palone napoje, bez różnicy zawartości alkoholu, przy wprowadzeniu w obręb linii akcyzowej Lwowa i Krakowa w kwocie 4 zł. (ośm koron) od każdego hektolitru.

3. Piwo wszelkiego rodzaju tak przy wprowadzeniu jak i przy wyrobie w kwocie pięćdziesięciu centów (jednej korony) od hektolitru.

Krajowe opłaty konsumcyjne, pobrane w oznaczonych okręgach akcyzowych, będą zwracane (restytuowane) w tych samych wypadkach

i w tym samym stosunku, w jakim zwracane bywają wedle istniejących przepisów opłaty, względnie dodatki gminne.

§. 4.

We wszystkich innych miejscowościach kraju podlegać będą krajowym opłatom konsumcyjnym:

1. Gorące palone spirytusowe płyny, — których zawartość alkoholu przepisany alkoholemierzem oznaczoną być może, (z wyjątkiem rumu, araku i koniaku) w kwocie 3 ct. w. a. (sześć groszy) od każdego hektolitra i każdego stopnia alkoholu według studzielnego alkoholometra (hektolitro-stopień alkoholu, litra alkoholu).

2. Rum, arak, koniak, likier, tudzież wszelkie inne słodzone gorące palone napoje, bez różnicy zawartości alkoholu, w kwocie 4 zł. (ośm koron) od hektolitra.

3. Piwo wszelkiego rodzaju w kwocie 50 cnt. (jednej korony) od hektolitra.

§. 5.

Krajowe opłaty konsumcyjne, wyszczególnione w §. 4. nie mogą obciążać ani produkcji ani handlu, przeto opłaty te nie mogą być pobierane, ani przy wyrobie palonych gorących spirytusowych płynów i piwa, ani też przy tychże wprowadzeniu do miejscowości lub w obręb kraju.

§. 6.

Od krajowych opłat konsumcyjnych wymienionych w §. 3. i 4. niniejszej ustawy wolne są te palone, gorące, spirytusowe płyny, którym według §. 6. ustawy o opodatkowaniu wódki z 20. czerwca 1888 Dz. p. p. Nr. 95 przyznane jest uwolnienie od opłaty konsumcyjnej.

§. 7.

Spory, jako też przekroczenia niniejszej ustawy i odnośnych rozporządzeń wykonawczych, podlegają rozpoznaniu i orzeczeniu władz politycznych.

§. 8.

Władze polityczne mają prawo nakładać grzywny porządkowe do wysokości 100 zfr. i kary kontrawencyjne do 20-krotnej wysokości

tej kwoty, o którą skarb krajowy ukrócić zamierzano, a ewentualnie kary aresztu i zasądzać winnych na kosztą postępowania.

Kosztą postępowania, grzywny i kary kontrawencyjne ściągane będą w drodze egzekucji politycznej.

§. 9.

Kosztą postępowania wpływać będą do kasy c. k. władzy politycznej, grzywny zaś i kary kontrawencyjne do funduszu krajowego.

§. 10.

Dodatki do podatku konsumcyjnego, ustanowione w §. 2. niniejszej ustawy, pobierane będą razem z odnośnym podatkiem i przez te same organa.

Pobór opłat konsumcyjnych, ustanowionych przez §§. 3. i 4. niniejszej ustawy, unormowanym zostanie rozporządzeniem, wydać się mającym przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu w Wydziałem krajowym.

§. 11.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1895 a przestaje obowiązywać z dniem 31. grudnia 1899.

§. 12.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Goldman i zapowiada poprawki, które wniesie w ciągu rozprawy szczegółowej.

Przemawia p. Weigel.

Przemawia p. Chrzanowski, zapowiadając poprawki w rozprawie szczegółowej.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Chamiec.

Podczas tego przemówienia obejmuje przewodnictwo Zastępca Marszałka krajowego, JExc. X. Metropolita Sylwester Sembratowicz.

Przemawia sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej. Sprawozdawca czyta:

§. 1.

Od płynów w niniejszej ustawie wyszczególnionych, a w kraju spożywanych, pobierane

będą na rzecz funduszu krajowego opłaty konsumcyjne, tudzież dodatki do pobieranych na rzecz skarbu państwa podatków konsumcyjnych.

Przemawia p. Goldmann i wnosi rozdzielnie przy głosowaniu nad tym §. postanowień w nim zawartych na 2 części i opuszczenie słów: „tudzież dodatki do pobieranych na rzecz skarbu państwa podatków konsumcyjnych“, któreby były osobno poddane pod głosowanie.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia sprawozdawca.

Izba przyjmuje pierwszą część brzmienia §. 1. w myśl wniosku komisji, i w oddzielnem głosowaniu uchwała także słowa: „tudzież dodatki do pobieranych na rzecz skarbu państwa podatków konsumcyjnych“.

Sprawozdawca czyta:

§. 2.

W obrębie kraju całego pobierany będzie 30% dodatek kra owy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego tudzież moszczu owocowego.

Przemawia p. Goldmann i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

§. 2. odesłany zostaje do komisji podatkowej z poleceniem, by opłata od wina, moszczu i zacieru winnego ustanowioną została jako samoistny krajowy podatek konsumcyjny, a nie jako dodatek do podatku konsumcyjnego.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Sawczak.

Izba nie popiera wniosku p. Goldmanna.

Przemawia sprawozdawca.

Izba w głosowaniu uchwała §. 2. w brzmieniu przez komisję proponowanem.

Sprawozdawca czyta:

§. 3.

W okręgach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa podlegać będą krajowej opłacie konsumcyjnej.

1. Gorące palone spirytusowe płyny, których zawartość alkoholu przepisany alkoholemierzem oznaczoną być może, (z wyjątkiem araku, rumu i koniaku) przy ich wprowadzeniu do

spożycia w obręb linii akcyzowej; dalej przy wyprowadzeniu tych płynów na ten sam cel, ze składu wolnego lub podlegającej opłacie konsumcyjnej gorzelnii, położonych w obrębie linii akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, a to w kwocie 3 centów (sześć groszy) od każdego hektolitra i każdego stopnia alkoholu, według studzielnego alkoholometra (Hektolitrostopień alkoholu liter alkoholu). W tej samej wysokości pobieraną będzie opłata, jako dodatek do państwowej opłaty produkcyjnej od gorzelnii tej opłacie w myśl ust. państwowej z 20. czerwca 1888 r. podlegających, a w obrębie linii akcyzowych miast Lwowa i Krakowa położonych.

Przemawia p. Chrzanowski i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

W postanowieniu 1. po wyrazach: „a to w kwocie“ zamiast „3 centów (sześć groszy)“ ma być: „1½ centa (3 grosze)“.

W postanowieniu 2. zamiast: „w kwocie 4 zł. (8 koron)“ ma być: „w kwocie 2 zł. (4 korony)“.

Izba nie popiera tego wniosku.

P. Goldmann rzeka się głosu.

Przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała powyższe ustępy §. 3. w brzmieniu wniesionem przez komisję.

Sprawozdawca czyta:

2. Rum, arak, koniak, likier jako też wszystkie inne słodzone gorące palone napoje, bez różnicy zawartości alkoholu, przy wprowadzeniu w obręb linii akcyzowej Lwowa i Krakowa w kwocie 4 zł. (ośm koron) od każdego hektolitra.

Izba uchwała powyższy ustęp §. 3. bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

3. Piwo wszelkiego rodzaju tak przy wprowadzeniu jak i przy wyrobie w kwocie pięćdziesięciu centów (jednej korony) od hektolitra.

Krajowe opłaty konsumcyjne, pobrane w oznaczonych okręgach akcyzowych, będą zwracane (restytuowane) w tych samych wypadkach i w tym samym stosunku, w jakim zwracane bywają wedle istniejących przepisów opłaty, względnie dodatki gminne.

Izba uchwała powyższe ustępy §. 3. bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

We wszystkich innych miejscowościach kraju podlegać będą krajowym opłatom konsumcyjnym:

1. Gorące palone spirytusowe płyny, — których zawartość alkoholu przepisany alkoholometrem oznaczoną być może, (z wyjątkiem rumu, araku i koniaku) w kwocie 3 ct w. a. (sześć groszy) od każdego hektolitra i każdego stopnia alkoholu według studzielnego alkohometra (hektolitro-stopień alkoholu, liter alkoholu.)

2. rum, arak, koniak, likier, tudzież wszelkie inne słodzone garące palone napoje, bez różnicy zawartości alkoholu, w kwocie 4 złr. (ośm koron) od hektolitra.

3. Piwo wszelkiego rodzaju w kwocie 50 ct. (jednej korony) od hektolitra.

Izba bez rozprawy uchwała §. 4. w brzmieniu powyżej podanem.

P. Olpiński wnosi przyjęcie reszty §§. (od 5 do 12 włącznie) wraz z nagłówkiem i wstępem ustawy en bloc.

Izba uchwała powyższy wniosek, poczem przyjmuje §§. 5. do 12 włącznie, jako też wstęp i nagłówki ustawy en bloc w brzmieniu proponowanem przez komisję.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawia, iż najmniej 50% czystego dochodu z krajowych opłat konsumcyjnych, ma być użytych począwszy od 1. stycznia 1895 do 31 grudnia 1899, na obniżenie dodatków krajowych.

Marszałek obejmuje przewodnictwo.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą rezolucję:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by przy ułożeniu preliminarza budżetu krajowego

na rok 1895 i następnych lat, zastosował się do postanowień uchwały ad B.

Przez powyższe uchwały załatwioną zostaje petycja do L. s. 1117 Stowarzyszenia szynkarzy lwowskich.

Izba bez rozprawy uchwała powyższą rezolucję.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpienie do trzeciego czytania projektu ustawy o poborze krajowych opłat konsumcyjnych, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej z przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie subwencji krajowej na rzecz budowy kolei wschodnio-galicyjskich (podolskich).

Sprawozdawca p. Goldmann, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. W celu zabezpieczenia budowy sieci kolei lokalnych wschodnio-galicyjskich (podolskich) z Tarnopola do Zaleszczyk, Skały i Iwonia pustego (Mielnicy), Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim utrzymuje w mocy uchwałę swą z dnia 5. kwietnia 1892, którą na ten cel przeznaczona została jednorazowa subwencya z funduszu krajowego w sumie pięciuset tysięcy zł. w. a.

II. Sejm przyznaje powyższą pomoc pod następującymi warunkami:

a) że w zamian za tę subwencję otrzyma Reprezentacya kraju Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim akcyje zakładowe przedsiębiorstwa sieci kolei wschodnio-galicyjskich w nominalnej wartości 500 000 zł. w. a.;

b) że resztę potrzebnego kapitału zakładowego pomienionych kolei, o ile nie zostanie dostarczoną przez miejscowych interesentów, w zamian za akcyje zakładowe, zbierze przedsiębiorstwo za pomocą wypuszczenia walorów pierwszeństwa (akcyje pierwszeństwa i obligacyje pierwszeństwa) na podstawie gwarancyi, której udzieliło państwo na mocy ustawy państwowej z dnia 8. kwietnia 1893 (Nr. 60. Dz u. p.) w celu zabezpieczenia 4% dochodu na oprocentowanie i umorzenie walorów rzeczonych;

c) że przed rozpoczęciem budowy kolei zapewnioną zostanie wypłata całego kapitału potrzebnego na zupełne wykończenie całej sieci kolejowej powyżej oznaczonej;

d) że przed rozpoczęciem budowy złoży przedsiębiorstwo deklarację, iż pomieniona kolej budowaną będzie ile możliwości siłami krajowemi;

e) że budowa powyższej kolei zostanie rozpoczęta najpóźniej w roku 1894.

III. Jeżeli warunki objęte uchwałą II. zostaną dopełnione, wypłaci Wydział krajowy po otrzymaniu akcyi zakładowych przedsiębiorstwa, wymienionych w tej uchwale, subwencję krajową w sumie 500.000 zł. a. w. do rąk tych osób, które przedsiębiorstwo kolejowe do odbioru tej sumy i do pokwitowania w swoim zastępstwie prawnie upoważni.

IV. Kredyt w kwocie 500.000 zł. wstawiony do budżetu na r. 1893 na jednorazową subwencję dla kolei lokalnych wschodnio-galicyskich (podolskich) przedłuża się na rok 1894 i upoważnia się Wydział krajowy do użycia tej kwoty na cel wyżej wymieniony do końca roku budżetowego 1894.

Izba bez rozprawy uchwała, głosując nad każdym punktem wniosku komisji oddzielnie, wszystkie cztery punkta wniosku.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego względnie krajowej komisji dla spraw przemysłowych z czynności w zakresie przemysłu krajowego (Część I.)

Sprawozdawca p. Goldmann, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1 Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego i krajowej komisji dla spraw przemysłowych z czynności w zakresie przemysłu, o ile one odnoszą się do stypendyów, zasiłków i pożyczek z funduszu przemysłowego.

2 Sejm powiększa krajowy fundusz na cele popierania przemysłu o 200.000 zł. Kwota ta ma być wypłaconą w ośmiu równych ratach przez lat 8, począwszy od r. 1894 po 25.000 zł. rocznie.

3. W budżet na rok 1894 w rubr. XVI. wydatków wstawia się kwotę 25.000 zł. jako pierwszą ratę nowo-uzupełnionego funduszu.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek, głosując nad każdym ustępem osobno.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej z petycji Jana Stacha, Ludwika Faczyńskiego, Wojciecha Baydy, Stanisława Paszkowskiego, Stanisława Skrzyńskiego i Emila Wańczyckiego, o pożyczki, subwencye i zapomogi z funduszu przemysłowego.

Sprawozdawca p. Goldmann czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycjami L. s. 988 Jana Stacha, L. s. 989 Ludwika Faczyńskiego, L. s. 990 Wojciecha Baydy, L. s. 1206 Stanisława Paszkowskiego, L. s. 1155 Stanisława Skrzyńskiego, L. s. 1287 Emila Wańczyckiego, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej z petycji Władysława Błażowskiego ucznia szkoły zawodowej w Zakopanem o podwyższenie zasiłku stypendyjnego.

Sprawozdawca p. Goldmann, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. s. 1288 Władysława Błażowskiego przekazuje się Wydziałowi krajowemu a względnie krajowej Komisji dla spraw przemysłowych do załatwienia.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej z petycji Franciszka Kowalskiego ucznia kraj. szkoły tkackiej w Krośnie o pozostawienie mu stypendyum.

Sprawozdawca p. Goldmann, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Franciszka Kowalskiego odstępuje się Wydziałowi krajowemu a względnie krajowej Komisji dla spraw przemysłowych do możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej z petycji Towarzystwa tkaczy w Korczynie w sprawie zakupna płócien i innych wyrobów dla szpitali i zakładów krajowych.

Sprawozdawca p. Goldmann, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję I. s. 1215 Towarzystwa tkaczy pod opieką św. Sylwestra w Korczynie przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej z petycji „krajowego związku ochotniczych straży pożarnych“ we Lwowie, o stałą subwencję roczną w kwocie 3000 zł.

Sprawozdawca p. Chrzanowski, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wyznacza stałą roczną subwencję 3000 zł. dla krajowego Związku straży ochotniczych pożarnych. Zasiłek ten poleca umieszczać w XVII. rubryce budżetu wydatków.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji górniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych.

Sprawozdawca p. Wiktor, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych wraz z projektami sta-

tutów dla obu niższych szkół górniczych przyjmuje się do wiadomości.

2. W budżet roku 1894 wstawia się:

a) na niższe krajowe szkoły górnicze we Wietrznie i Borysławiu (poz. 198 preliminarza) . . . . . 3.200 zł.

b) na wydawnictwo atlasu geologicznego kraju wraz z tekstem (poz. 52 sprawozdanie komisji budżetowej). 2.500 zł.

c) na badanie kraju, w celu zestawienia użytecznych kopalin i popularnego opisu ich występowania (poz. 196 prelim.) . . . . . 1.500 „

d) na stację doświadczalną produktów naftowych (poz. 199 prelim.) 1 000 „

e) na stypendya dla górników i uczni wyższych i niższych zakładów górniczych (poz. 203 prelim.) . . . . . 2.500 „

f) na zbieranie i ogłaszanie dat statystycznych o produkeyi i handlu nafty i wosku ziemnego (poz. 200 prel.) 800 „

g) na badanie geologicznego układu głębszych warstw ziemi w północno-wschodniej części kraju, jako subwencją na głębokie wiercenie, we Lwowie w czasie Wystawy wykonać się mające . . . . . 5.000 „

płatną ratami Komitetowi wykonawczemu VII. sekcji Wystawy krajowej r. 1894 we Lwowie, a mianowicie: 1.500 zł po wykonaniu otworu świdrowego do głębokości 300 m., 1.500 zł. po osiągnięciu głębokości 400 m. a 2.000 zł. po osiągnięciu 500 m., za przedłożeniem w każdym z tych wypadków dokładnego profilu tego otworu i próbek odkrywanych wierceniem.

3. Upoważnia się Wydział krajowy do oświadczenia c. k. Rządowi, że pod warunkami wypowiedzianymi w uchwale Sejmu z dnia 24. września 1892, przyczyniać się będzie roczną dotacją 150 zł. do utrzymania i uzupełnienia muzeum narzędzi wiertniczych i górniczych w c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie.

4. Sejm wzywa c. k. Rząd:

a) aby do kosztów utrzymania obu niższych Szkół górniczych odpowiednią kwotą się przyczyniał;

b) aby do badania geologicznego układu głębszych warstw ziemi w północno-wschodniej

części kraju przez wykonanie we Lwowie głębokiego wiercenia przyczynił się kwotą taką samą, jaką fundusz krajowy na ten cel przeznaczył.

c) aby katedrę górnictwa z kursem o głębokich wierceniach i ze szczególnem uwzględnieniem potrzeb krajowego górnictwa nafty i wosku ziemnego, w c. k. Szkole politechnicznej systemizował.

Izba uchwała cały powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym jego ustępem oddzielnie, bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie wykonania uchwał sejmowych o popieraniu budowy niższorzędnych kolei żelaznych.

Sprawozdawca p. Struszkiewicz, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyjmuje sprawozdanie komisji kolejowej i Wydziału krajowego L. s. 629 do wiadomości.

Petycyę L. s. 978, 1187, 1188, 1250 1272, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do rozpatrzenia.

Izba, głosując nad każdym ustępem oddzielnie, uchwała oba ustępy wniosku komisji bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o utworzeniu stałych posad kasyerów i pisarzy przy szkołach rolniczych w Dublanach i Czernichowie:

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm ustanawia następujący etat administracyjny w krajowej średniej szkole rolniczej w Czernichowie:

a) kasyer, zarazem rachmistrz,
płaca . . . . . 1200 złr.
dotatki pięcioletnie po . . . 120 „

b) pisarz, zarazem magazynier,
płaca . . . . . 600 złr.
dotatki pięcioletnie po . . . 60 „

Funkcyonaryusze ci są urzędnikami krajowymi trzymają zamiast dodatku aktywalnego wolne mieszkanie.

Co do ilości i poboru dodatków pięcioletnich obowiązują ogólne postanowienia ustawy służby krajowej.

II. Etat niniejszy wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1894.

Izba, głosując nad każdym ustępem wniosku oddzielnie, uchwała cały powyższy wniosek bez rozprawy

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycyi obszaru dworskiego i zarządu gminnego miasteczka Sokołów (pow. Stryjski) o subwencyę 60% z funduszków krajowych na wybudowanie mostu na rzece Sukieli.

Sprawozdawca p. Franciszek Jędrzejowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Odstępuje się Wydziałowi krajowemu petycyę obszaru dworskiego i Zarządu gminnego miasteczka Sokołowa do możliwego uwzględnienia.

Przemawia p. Klemens hr. Dziaduszycki i wnosi opuszczenie we wniosku, tym słowa: „możliwego“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji, odrzucając poprawkę wniesioną przez p. Dziaduszyckiego.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku pośta Franciszka Jędrzejowicza o pomnożenie liczby geometrów ewidencyjnych

Sprawozdawca p. Zbyszewski, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa c. k. Rząd, aby liczbę geometrów ewidencyjnych, w naszym

kraju urzędujących tak pomnożył i obsadził, ażeby przy tych c. k. sądach powiatowych, gdzie jest c. k. urząd podatkowy, jeden geometra ewidencyjny urzędował.

Przemawia p. Olpiński wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić, jako punkt II.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby przedewszystkiem przy dwóch urzędach podatkowych a to: w Trembowli i Skałacie — siedzibie starostw powiatowych — przy których wcale niema geometrów ewidencyjnych, bezzwłocznie obsadził te posady.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Żardecki i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić jako punkt III.

III. ażeby geometra ewidencyjny z urzędu swego a za stałą opłatą sporządzał zgłaszającym się stronom mapki kastralne potrzebne do wpisu hipotecznego.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała najpierw wniosek komisji, dalej wniosek p. Olpińskiego a odrzuca wniosek p. Żardeckiego.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej w przedmiocie dyet i kosztów podróży urzędników z tytułu nadzoru Wydziału krajowego nad gminami i reprezentacjami gminnymi.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Adama Jędrzejowicza, p. Trzeciecki uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w przedmiocie uregulowania należności dyet i kosztów podróży urzędników Wydziału krajowego ponownie sprawę zbadał w powyższym kierunku i przedłożył wniosek na najbliższej sesji sejmowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej z petycji gminy miasteczka Mrzygłód o utworzenie Sądu powiatowego w Mrzygłodzi.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Żywickiego, p. Lenartowicz, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm odstępuje petycję gminy Mrzygłód o utworzenie nowego Sądu w Mrzygłodzi do Sejmu pod dniem 17 stycznia 1894 wniesioną Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia wniosku na następnej sesji.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej o petycji wieceu mieszkańców Lwowa i okolicy w sprawie sporu o Morskie Oko.

Sprawozdawca p. Merunowicz, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm odwołując się do uchwał swoich z dnia 23. maja 1893 r. zapadłych w sprawie sporu granicznego z Węgrami o Morskie Oko w Tatrach — odstępuje odnoszącą się do tego przedmiotu petycję wieceu mieszkańców Lwowa i okolicy L. s. 1084 Wydziałowi krajowemu do urzędowania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej w przedmiocie petycji Wydziału powiatowego w Rudkach o udzielenie subwencji na budowę drogi powiatowej z Rudek do Sądowej Wiszni.

Sprawozdawca p. Midowicz, czyta powyższe sprawozdanie zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Petycję Wydziału powiatowego w Rudkach o udzielenie subwencji na dokończenie drogi Rudki-Sądowa-Wisznia odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia w granicach ustawy drogowej i odnośnych okólników.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Wobec wyczerpania porządku dziennego, zarządza Marszałek odczytania wniesionej interpelacji.

Sekretarz p. Trzemieski czyta następującą interpelację:

I n t e r p e l a c y a
do Pana Komisarza rządowego.

W gminie Cierpisz, powiatu Ropczyce dzierżawa prawa polowania przynosiła dochodu rocznego tejże gminie 20 złr. W dniu 9. lutego 1894 r. odbyła się licytacja na dzierżawę prawa polowania w c.k. Starostwie w Ropczycach, jednakowoż w skutek niedopuszczenia do wzięcia udziału w licytacji gospodarzy włościan a między innymi Józefa Majkę rzekomo dlatego że nie posiadał karty na broń, czynsz dzierżawny zmniejszył się do kwoty rocznej 10 złr.

Ponieważ władze administracyjne w kraju pod rozmaitemi pozorami starają się utrudnić włościanom dzierżawę polowań gminnych, podpisani zapytują Pana Komisarza rządowego:

1. Czy powyżej opisany fakt wiadomy jest c. k. Rządowi?

2. Czy c. k. Rząd nie uznaje to za stosowne, ażeby wydać rozporządzenie do wszystkich

władz administracyjnych, powiatowych, ażeby tego rodzaju trudności nie czynili włościanom?

3. Czy c. k. Rząd nie jest skłonny wydać polecenie z szczegółowem wyjaśnieniem, komu i w jakim wypadku ma władza administracyjna powiatowa prawo i obowiązek odmówić udzielenia karty na broń?

Lwów dnia 13 lutego 1894.

S. Potoczek
interpelujący.

W. Stręk, M. Mizia, Klemensiewicz, Żardecki, Okuniewski, Rożankowski, Palch, Hamorak, Dr. Olpiński, J. Romańczuk, Dr. Sawczak, Teliszewski, Huryk, Barabasz, Dr. Midowicz, Zbyszewski.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę poda do wiadomości c. k. Komisarza rządowego.

Marszałek zamyka posiedzenie i назнача-ając następne na 15. lutego b. r. na godzinę 10. rano, oznajmia, że porządek dzienny najbliższego posiedzenia będzie posłom rozestany.

Koniec posiedzenia o godzinio 10. minut 45 w nocy.

Marszałek krajowy:

Eustachy Sanguszko.

Sekretarze:

Dr. Paszkowski.
Jan Duklan Stonecki.

